

Żyć Ewangelią.

Pierwszy Synod Diecezji Grodzieńskiej Kościół głosi Słowo Boże, aby Dobra Nowina o Zbawieniu rozszerzała się na wszystkie strony świata; sprawuje sakramenty, aby żywy Jezus przenikał ludzką codzienność; podejmuje posługę miłości (caritas) i świadectwo życia chrześcijańskiego, aby otaczać troską zwłaszcza tych, „którzy się źle mają” (Mt 9, 12). Podstawowym zadaniem, bez względu na czasy i okoliczności, jest otwieranie człowieka na osobiste spotkanie z Chrystusem, który jest „wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13, 8). Kościół realizuje tę misję poprzez zorganizowaną zbawczą działalność, zwaną duszpasterstwem. Jego cel polega na skutecznym prowadzeniu ludzi żyjących „tu i teraz” do spotkania z Bogiem w wierze, nadziei i miłości. □□

Członkowie Komisji Synodalnej ds. Duszpasterstwa Ogólnego i Specjalistycznego uznają aktualność wypracowanego przez wieki modelu Kościoła. Z uwagą traktują wyzwania i znaki czasu, które od dawna służą pogłębieniu wiary ludzi w Tróję Przenajświętszą, ich ubogaceniu duchowemu i uświęcaniu, a także budowaniu prawdziwie ewangelicznej wspólnoty chrześcijańskiej. Wiernym, którzy pragną ubogacać swoje życie religijne w inny sposób, niż to proponuje duszpasterstwo ogólne, Kościół oferuje różne formy duszpasterstwa specjalistycznego, zwanego nadzwyczajnym. Dostosowuje się je do poziomu intelektualnego i duchowego osób zainteresowanych, uwzględniając zarazem ich wiek, wykształcenie oraz wykonywany zawód. Obecnie w diecezji grodzieńskiej funkcjonują następujące duszpasterstwa specjalistyczne: akademickie, duszpasterstwo nauczycieli i wychowawców, młodzieży, dzieci, skautingu, służby liturgicznej ołtarza, służby zdrowia, sportu, więźniów, kolejarzy, rodzin, głuchoniemych, ludzi uzależnionych i trzeźwości, pielgrzymek.

Komisja zaznacza, że duszpasterstwo specjalistyczne nie może mieć absolutnego priorytetu i stanowić celu w samym sobie. Powinno raczej pomagać duszpasterstwu ogólnemu i uzupełniać często niedostrzegane dobra duchowe, aby w ten sposób głębiej zakorzeniać wszystkich wiernych we wspólnocie Kościoła, ubogacając go w jeszcze większym stopniu wielobarwnością i różnorodnością form życia chrześcijańskiego.

Komisja zauważa, że najważniejszym miejscem działalności duszpasterskiej jest parafia kierowana przez proboszcza. Wszyscy członkowie lokalnego Kościoła powinni aktywnie

włączać się do realizacji przedsięwzięć dla dobra wspólnoty. Współpraca ta ma ważne znaczenie dla życia duchowego i organizacyjnego całej parafii.

Komisja synodalna zwraca uwagę również na sanktuaria, które istnieją na terenie diecezji. Podkreśla, że duszpasterze sprawujący pieczę nad nimi muszą troszczyć się o to, aby przybywający pielgrzymi mogli słuchać Słowa Bożego, przystępować do sakramentu pokuty, uczestniczyć we Mszy św. oraz pogłębiać swoją wiedzę religijną. Kustosz sanktuarium powinien, w miarę możliwości, zatroszczyć się o odpowiednie pomieszczenia umożliwiające pielgrzymom odpoczynek, spożycie posiłku, a także nocleg.

Módlmy się, aby Duch Święty rozjaśniał umysły i serca zarówno wiernych, jak i duszpasterzy, by mieli w sobie niegasnący zapał do rozwijania wspólnoty Kościoła na chwałę Bożą.